

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060108

DOM
2018-02-14
Stockholm

Mål nr
M 7646-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2017-07-25 i mål nr M 2730-17, se bilaga A

PARTER

Klagande

1. EF

2. MF

Motpart

1. Länsstyrelsen i Östergötlands län

2. OBOS Sverige AB, 556723-6087

SAKEN

Anmälan om vattenverksamhet avseende omgrävning av dike på fastigheten XX i Norrköpings kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom upphäver Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsens i Östergötlands län beslut den 21 oktober 2016, dnr 535-5764-2016 och återförvisar ärendet till länsstyrelsen för fortsatt handläggning.

Dok.Id 1390261

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–15:00
E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se				

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

EF och MF har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen i första hand ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och förelägga OBOS Sverige AB att söka dispens från avvattningsförbudet samt tillstånd till markavvattning. I andra hand har EF och MF yrkat att vattenverksamheten på fastigheten XX inte ska tillåtas.

Länsstyrelsen i Östergötlands län har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

OBOS Sverige AB (bolaget) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

EF och MF har som grund för sin talan i allt väsentligt anfört samma grunder som i tidigare instanser med följande förtydliganden och tillägg: Det framgår tydligt av handlingarna i ärendet att den nya dikesdragningen är till för att skydda fastigheten XX från markvatten och varaktigt öka dess lämplighet för bebyggelse. Åtgärden utgör markavvattning och inte avledande av avloppsvatten. Avledningen av vatten kommer dessutom att påverka vattennivån i deras brunn. Vattenverksamheten kommer att möjliggöra exploatering av fastigheten vilket kommer att leda till att området naturvärden utplånas med förlust av kungsfågeln's häcknings-plats som följd. Detta gäller oavsett om markavvattningssyftet är uppfyllt eller inte i och med att åtgärden kan ge hydrologisk påverkan på både omkringliggande mark och på sumpskogen.

Länsstyrelsen i Östergötlands län har som grund för sin inställning i huvudsak anfört följande: Eftersom diket enligt anmälan inte kommer ändra djup, bredd eller längd utan endast läge är syftet med åtgärden inte markavvattning. Det har alltså varit möjligt att hantera åtgärden som en anmälan om vattenverksamhet. Det finns ingen risk för grund-

vattensänkning på grund av att diket flyttas i enlighet med anmälan. För området gäller en fastställd detaljplan där påverkan på naturvärden på grund av genomförandet av detaljplanen har prövats. Länsstyrelsen har inom ramen för anmälan om vattenverksamhet endast bedömt de direkta effekterna av vattenverksamheten.

Bolaget har som grund för sin inställning vidhållit vad som anförts i tidigare instanser med i huvudsak följande förtydliganden och tillägg: Det är syftet med åtgärden som är direkt avgörande för om den ska anses utgöra markavvattning eller inte. En effekt av dikesförflyttningen är att ett översvämningssområde dräneras på vatten. Syftet är att möjliggöra exploateringen, inte för att översvämningssområdet dräneras utan för att diket är i vägen. Exploateringen kan utföras även utan dräneringen. Placeringen i fastighetsgränsen är för att maximera ytan som kan användas för exploateringen men också för att nuvarande dike har sin början i fastighetsgränsen. Översvämningssområdets utbredning vid högsta förutsägbara vattenstånd utgör bara en del av sumpskogens totala utbredning. Gränsdragning mot avloppsvatten behöver inte göras i detta fall. Syftet med åtgärden är inte att skydda fastigheten mot vatten för att på så sätt öka markens lämplighet för ett visst ändamål. Syftet är snarare att öka den tillgängliga ytan för exploatering inom fastigheten. Åtgärden är därför inte att se som markavvattning utan kan hanteras inom ramen för den anmälan som lämnats in till länsstyrelsen.

REMISSYTTRANDE I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Naturvårdsverket har yttrat sig och i huvudsak anför följande:

Det är syftet med åtgärden som avgör om en vattenverksamhet är markavvattning eller inte. Av underlaget framgår att åtgärden bl.a. syftar till att möjliggöra bebyggelse i enlighet med detaljplanen. Diket ska inte avvattna mer mark utan bara flyttas. Här är syftet inte att avvattna mark för att varaktigt öka en fastighets lämplighet för ett visst ändamål utan syftet är att möjliggöra god planering av vägar och byggnader. Åtgärden kan innebära hydrologisk påverkan på omkringliggande mark och inverkan på sumpskogen även om markavvattningssyftet inte är uppfyllt. Påverkan på sumpskogen och på andra allmänna intressen prövas i anmälningsärendet om vattenverksamhet.

Det framkommer emellertid också av handlingarna att sumpskogsområdet inom fastigheterna YY och XX översvämmas vid höga flöden. Sump-skogsområdet inklusive översvämningsområdet är således att betrakta som ett vatten-område. För att kunna bebygga fastigheten ställs det till följd av detta krav på att översvämningsområdet avlägsnas. Syftet med det nya diket är att tappa ur eller sänka ett vattenområde för att varaktigt öka fastighetens lämplighet för bebyggelse. Det är därmed på det sättet fråga om markavvattning och åtgärden kräver dispens från markavvattningsförbudet samt tillstånd till markavvattning.

All avvattning inom detaljplanelagt område är inte att beteckna som avledande av avloppsvatten. Om det krävs en varaktig avvattning av marken för att bebygga området är syftet med åtgärden att öka fastighetens lämplighet för visst ändamål och då ska åtgärden anses som markavvattning.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan i målet är om den anmälda åtgärden på fastigheten XX är att anse som markavvattning eller inte. Med markavvattning avses åtgärder som utförs för att avvattna mark när det inte är fråga om avledande av avloppsvatten, eller som utförs för att sänka eller tappa ur ett vattenområde eller för att skydda mot vatten, när syftet med åtgärden är att varaktigt öka en fastighets lämplighet för något visst ändamål (se 11 kap. 2 § miljöbalken).

Mark- och miljööverdomstolen finner inledningsvis att åtgärden rör avvattning för fastigheten XX och att den därmed inte är avledande av avloppsvatten (se 9 kap. 2 § 3 miljöbalken).

Det är den som vidtar en åtgärd som har att visa att en åtgärd uppfyller miljöbalkens krav (se 2 kap. 1 § miljöbalken). Det är alltså bolaget som har att visa att den anmälda åtgärden är en anmälningspliktig vattenverksamhet och inte utgör markavvattning. Bolaget har i viss mån gett motstridiga uppgifter om syftet med åtgärden. I Mark- och miljööverdomstolen har syftet med åtgärden uppgetts vara att möjliggöra exploatering av marken genom flytt av diket då det är i vägen. Detta stöds av att det i bolagets

anmälan anges att det nya diket kommer avledas med samma mängd vatten i samma brunn som det befintliga diket. I bolagets rapport om hantering av dag- och markvatten från 2016 framgår dock att för att kunna bebygga fastigheten XX enligt detaljplanen måste det säkerställas att området inte påverkas eller översvämmas vid höga vattennivåer i sumpskogen. Där anges vidare att genom att placera diket enligt anmälan kommer vattnet inte att kunna svämma ut över fastigheten. Detta är en förutsättning för att kunna bebygga fastigheten i enlighet med detaljplanen. Mark- och miljööverdomstolen har i och för sig inte anledning att ifrågasätta uppgiften om att flytten av diket har som syfte att rent fysiskt möjliggöra exploatering genom ändring av dess läge. Med hänsyn till de uppgifter bolaget lämnat kan dock den slutsatsen dras att syftet också är att skydda fastigheten mot översvämning utöver vad nuvarande dike gör för att därigenom förbättra fastighetens lämplighet för bebyggelse. Mark- och miljööverdomstolen finner därför att åtgärden får anses utgöra markavvattning.

För fastigheten XX gäller förbud mot markavvattning (4 § förordningen [1998:1388] om vattenverksamhet m.m.). Länsstyrelsen får ge dispens från förbudet endast om det finns särskilda skäl och för utförandet av markavvattningen krävs sedan tillstånd (11 kap. 14 § miljöbalken). Bolaget har varken sökt dispens från markavvattningsförbudet eller tillstånd. Det är därför inte möjligt att i Mark- och miljööverdomstolen pröva förutsättningarna för dispens och tillstånd. Mark- och miljödomstolens dom ska i stället ändras, länsstyrelsens beslut upphävas och ärendet återförvisas till länsstyrelsen som har att vidta de åtgärder som anmälan föranleder.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Per Sundberg, Hans Nyman, referent, tekniska rådet Dag Ygland och hovrättsrådet Ulf Wickström.

Föredragande har varit Christopher Jakobsson.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen
3:3

DOM
2017-07-25
meddelad i
Växjö

Mål nr M 2730-17

Klagande

1. EF

2. MF

Motpart

1. Länsstyrelsen i Östergötlands län

2. OBOS AB

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Östergötlands läns beslut från den 21 oktober 2016 i ärende nr 535-5764-2016, se bilaga 1

SAKEN

Anmälan om vattenverksamhet avseende omgrävning av dike på fastigheten XX i Norrköpings kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

OBOS AB inkom den 31 maj 2016 med en anmälan till Länsstyrelsen i Östergötlands län (länsstyrelsen) om vattenverksamhet avseende omgrävning av ett dike på fastigheten XX i Norrköpings kommun. Av beslut den 21 oktober 2016 framgår att länsstyrelsen inte hade några invändningar mot den anmälda åtgärden under förutsättning att den sker i överrensstämmelse med anmälan. EF och MF har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

EF och MF yrkar att mark- och miljödomstolen ska besluta att förbjuda vattenverksamheten på fastigheten XX alternativt att återförvisa ärendet till länsstyrelsen för prövning med hänsyn tagen till EF och MF skrivelse. Till stöd för yrkandet anförs i huvudsak följande.

Länsstyrelsens beslut är baserat på bristfällig information om området vilket lett till felaktiga resonemang och slutsatser. Hänsyn ska tas till följande argument:

- Vattenverksamheten/hanteringen av dag- och markvatten i samband med byggnation är att betrakta som markavvattning. OBOS AB är därmed skyldiga enligt lag att ansöka om dispens och tillstånd för markavvattning för att byggnation ska tillåtas.
- Omdikningen/vattenverksamheten påverkar existerande naturvärden.
- Omdikningen/vattenverksamheten skadar enskilda intressen.
- Omdikningen/vattenverksamheten påverkar hydrologin i området och sänker grundvattennivåer.
- Omdikningen/vattenverksamheten påverkar uppsatta miljömål om minskade utsläpp av föroreningar och närsalter till Bråviken.

Länsstyrelsen och OBOS Sverige AB/Myresjöhus AB anser inte att deras åtgärder på XX är att betrakta som markavvattning. De hävdar att

- omdikningen inte kommer påverka markvattennivåerna.
- vattnet som avvattnas är att ses som avloppsvatten eftersom det utförs inom detaljplan med referens till definitionen av avloppsvatten i 9 kap. 2 § miljöbalken.
- det nya diket i gränsen mot YY kommer att ge visst skydd mot vattentå vattennivån i sumpskogen är hög.
- sumpskogen kommer att bevaras på YY.

EF och MF hävdar att vattenverksamheten och hanteringen av dag- och markvatten i samband med byggnation utgör markavvattning. Definitionen av markavvattning är enligt 11 kap. 21 § miljöbalken att syftet är att "varaktigt öka en fastighets lämplighet för ett visst ändamål". Det är uppenbart att Myresjöhus avser att dika ut området för att öka fastighetens lämplighet för byggnation, dvs. att "varaktigt öka en fastighets lämplighet för ett visst ändamål". Därmed är den aktuella åtgärden enligt miljöbalkens definition markavvattning.

Länsstyrelsen kan inte hävda att dikningen avleder "avloppsvatten". Enligt definition i 9 kap. 2 § tredje punkten miljöbalken är avloppsvatten "vatten som avleds för sådan avvattning av mark inom detaljplan som inte görs för en viss eller vissa fastigheters räkning". Eftersom Myresjöhus avleder vatten för fastigheters räkning, på detaljplanerad mark, kan man därmed inte avfärda avdikningen som avloppsvatten. Således rör det sig om markavvattning.

Dagvatten som avleds från hårdgjorda ytor är avloppsvatten, men markvatten som avleds är inte avloppsvatten. Omdikningen kommer att avleda båda delar. I ärende 535-4983-2016 uppger man dessutom att en av vinsterna med att flytta diket norrut till gränsen mot YY är att avleda och skydda mot markvatten.

Det finns också stor risk att markvattennivåerna på fastigheten YY påverkas av den nya dikesdragningen och av de förändrade förhållandena inom Råssla

1:434 när området exploateras. Länsstyrelsen har tydligt klargjort att markavvattning inte kan medges på YY

Den avsedda omdikningen och byggnation kommer i praktiken att leda till både en ökad avrinning av dagvatten från området, orsakad av avverkning av vegetationen, hårdgörande av ytor samt ny dikesdragning, och en minskad tillrinning av markvattnen till området. Därmed kommer markvattennivåerna i området sänkas och våtmarken avvattnas. Området kommer att vara betydligt torrare efter byggnation än innan. Länsstyrelsen i Skåne och ME slår tydligt fast att dikning i en våtmark inom detaljplan för att kunna bygga är markavvattning som kräver dispens (se "Dagvatten och markavvattning" sidan 17).

Omgrävningen av diket utmed Munkvägen i samband med byggnationen av Tintomaras förskola norr om XX har redan starkt påverkat markvattennivån i sumpskogen. Detta trots att Länsstyrelsen ansåg att omdikningen inte skulle påverka markvattennivån och därmed inte klassas som markavvattning. Åtgärden befriades därför från dispenskravet. I realiteten har markvattennivån påverkats starkt av omdikningen vilket ägare till angränsande fastigheter inte har kunnat undgå att observera. Calluna styrker detta i sin naturinventering av XX våren 2016, där de redovisar tydliga tecken på att snabb grundvattensänkning skett relativt nyli-gen. På motsvarande sätt kommer exploatering av XX också att innebära markavvattning.

Länsstyrelsen hävdar att de inte känner till några naturvärden på platsen för åtgärderna som anmälan omfattar. Norrköpings kommun har inventerat området vintertid 2008 och hävdar att XX saknar naturvärden. EF och MF bifogar en artinventering av området, utförd i juni 2016 av det oberoende kon-sultföretaget Calluna, som bevisar motsatsen. Följande naturvärden utpekas:

- Sumpskogen utgör häckningsplats för den rödlistade kungsfågeln.
- Sumpskogen hyser lekvatten för vanlig passa som är en fridlyst art och sannolikt även för vattensalamandrar. I rapporten står "Då salamandrar tidigare har observerats i området bör det innan exploatering av området klargöras vilka arter som

- verkligen leker i vattensamlingarna, kanske främst som större vattensalamander förekommer, en art som har starkt skydd i och med artskyddsförordningen.”
- Skogen utgör häckningsplats för en stor hägerkoloni på ca 15 bon. Calluna skriver: ”Eftersom hägern föredrar att häcka i kolonier krävs bestånd av flera stora träd vilket gör att hägern inte häckar var som helst. Trädbestånd bör därför undantas från avverkning. Helst också med en omkringliggande skyddszon.”
 - Strutbräken och gullpudra är två växtarter som kan användas som skogliga signalarter, vilket innebär att de signalerar naturvärden, i det här fallet näringsrik skogsmark, respektive rörligt markvatten. Förekomst av skriftlav, som är signalart för våtmark, noteras redan av Hamrakonsult i december 2008.
 - Sumpskogen utgörs av en drygt 100-årig gran- och blandskog med god tillgång på gammal död ved i olika grad av nedbrytning, vilket utgör viktiga livsmiljöer för många insekter och kryptogamer.

Sumpskogen/våtmarkens placering centralt i samhället, med kort avstånd till omgivande storskogar, innebär att ett rikt djur- och fågelliv lockas in mitt i samhället och erbjuder unika naturupplevelser för krokekborna. Här förekommer regelbundet rådjur, älg, räv och grävling, paddor och grodor. Flera rödlistade fågelarter (utöver kungsfågeln) har observerats i området. Barnen leker flitigt i skogen, hundägare och motionärer passerar dagligen genom skogen och ortsbor kommer frekvent dit under våren för att uppleva den unika häckande hägerkolonin och för att titta och lyssna till alla fågelarter som dras till området. Sumpskogen XX är ett lysande exempel på vilken betydelse en tätortsnära skog har för ortsbefolkningens och barnens möjligheter till naturupplevelser. Detta styrks av en namnsamling med 250 namn som bifogas överklagandet.

Om den anmälda vattenverksamheten och påföljande exploatering tillåts genomföras kommer ett flertal skyddsvärda arter försvinna från området och unika naturvärden gå förlorade.

Länsstyrelsen hävdar att de av inlämnade handlingar inte kan se att några enskilda intressen påverkas av de planerade åtgärderna på XX. Detta är felaktigt.

Om den anmälda vattenverksamheten och påföljande exploatering tillåts kommer enskilda intressen att beröras. Vattennivån i den grävda brunnen på angränsande ZZ försörjs av markvatten från våtmarken på XX. Vattentillgången i denna brunn har avgörande betydelse för EF och MF trädgårds- och grönsaksodlingar, i synnerhet som bevattningsförbud råder i Kolmården för kommunalt vatten. Fram till 2012 har vattentillgången i brunnen varit god under hela året, men efter att norra delen av våtmarksskogen avverkades och bebyggdes, och diket utmed Munvägen grävdes om år 2012, har vattennivån sjunkit påtagligt. Om ytterligare vattenverksamhet och exploatering tillåts kommer markvattennivåerna sjunka ytterligare och resultera i att EF och MF brunn torrläggs, varvid deras enskilda intressen definitivt skadas.

Bevattningsförbud råder i Kolmården på grund av extremt låga grundvattennivåer. Samtidigt satsar regeringen 200 miljoner för att lösa vattenbristen med stort fokus på att bevara och restaurera våtmarker. Miljöministern säger att ”våtmarkerna behövs också i tätorterna där de både skyddar från översvämningar och torka.”

Det är förvånansvärt och provocerande att länsstyrelsen tillåter byggnation av ett bostadsområde mitt i en tätortsnära våtmark. Detta kommer att sänka grundvattennivåerna ytterligare. Det är också dubbelmoral när Norrköping kommun å ena sidan inför ett bevattningsförbud för invånarna och länsstyrelsen samtidigt tillåter torrläggning och exploatering av våtmark till förmån för byggnation.

Omdikningen innebär ökad avrinning av dagvatten från området. I avsaknad av våtmarkens nuvarande fördröjande och renande effekter kommer detta att leda till ökade utsläpp av närsalter och föroreningar till Bråviken. Detta strider mot de miljömål som Norrköpings kommun förbundit sig att uppnå.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolens prövning

Inledningsvis erinrar mark- och miljödomstolen om att domstolens prövning begränsas till vad som har prövats av länsstyrelsen i det överklagade beslutet. Flera av de frågor som klagandena tar upp har prövats i samband med antagande av detaljplan för del av fastigheten WW söder om Torsvägen med närområde inom Krokek i Norrköping. Andra frågor prövas inom ramen för en bygglovsansökan. Det som domstolen kan pröva i förevarande mål är om den anmälda vattenverksamheten, som alltså omfattar omläggning av ett dike, är förenlig med gällande lagstiftning och således kan tillåtas, om det finns ett behov av att föreskriva försiktighetsmått eller om det finns skäl att förbjuda vattenverksamheten.

Tillämpliga bestämmelser

Enligt 11 kap. 2 § miljöbalken (1998:808) avses med markavvattning en åtgärd som utförs för att avvattna mark, när det inte är fråga om avledande av avloppsvatten, eller som utförs för att sänka eller tappa ur ett vattenområde eller för att skydda mot vatten, när syftet med åtgärden är att varaktigt öka en fastighets lämplighet för något visst ändamål.

Med vattenverksamhet avses enligt 11 kap. 3 § bl.a. bortledande av vatten från ett vattenområde, grävning, sprängning eller rensning i ett vattenområde, bortledande av grundvatten eller utförande av en anläggning för detta samt markavvattning.

Enligt 19 § förordningen (1998:1388) om vattenverksamhet m.m. omfattas viss vattenverksamhet av anmälningsplikt istället för tillståndsplikt. Det gäller bl.a. uppförande av en anläggning, fyllning eller pålning i ett vattendrag, om den bottenyta som verksamheten omfattar i vattendraget uppgår till högst 500 kvadratmeter, grävning, schaktning, muddring, sprängning eller annan liknande åtgärd i ett vattendrag, om den bottenyta som verksamheten omfattar i vattendraget uppgår till högst 500 kvadratmeter och omgrävning av ett vattendrag med en medelvattenföring som uppgår till högst 1 kubikmeter per sekund, om åtgärden inte är att hänföra till markavvattning.

När ett anmälningssärende är tillräckligt utrett ska tillsynsmyndigheten enligt 23 § förordningen om vattenverksamhet m.m. besluta om de förbud för verksamhetsutövaren som behövs enligt miljöbalken, förelägga verksamhetsutövaren att vidta de försiktighetsmått som behövs enligt miljöbalken, förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd eller, om det inte behövs något förbud eller föreläggande, underrätta den som har gjort anmälan om att ärendet inte föranleder någon åtgärd från myndighetens sida.

Mark- och miljödomstolens bedömning i sak

I likhet med länsstyrelsen anser mark- och miljödomstolen att den anmälda åtgärden utgör en sådan vattenverksamhet som omfattas av anmälningsplikt enligt 19 § förordningen om vattenverksamhet m.m. Det framgår tydligt av anmälan att åtgärden inte syftar till att avvattna mark, utan att syftet är att ersätta det dike på fastigheten som, för att möjliggöra byggnation enligt detaljplan, måste fyllas igen. Eftersom ingen ytterligare markavvattning ska ske finns heller inte skäl att anta att vattenverksamheten skulle påverka vattennivån i brunnen på fastigheten XY.

Tillsynsmyndigheten har en möjlighet att förelägga en verksamhetsutövare att vidta de försiktighetsmått som behövs enligt miljöbalken eller, om så behövs enligt miljöbalken, förbjuda verksamheten.

Mark- och miljödomstolen har tagit del av den artinventering som de klagande har bifogat till sitt överklagande. Av denna inventering framgår att det finns naturvärden på fastigheten och att bl.a. den rödlistade arten kungsfågel noterats i området. Domstolen bedömer inte att dessa arter påverkas av omläggningen av diket. Vid inventeringen noterades även yngel av groddjur, troligen vanlig padda som är en fridlyst art. Mark- och miljödomstolen anser liksom länsstyrelsen att risken för störningar för denna art minimeras genom att omläggningen av diket inte sker under perioden april till juni.

Mot bakgrund av ovanstående instämmer mark- och miljödomstolen i länsstyrelsens bedömning att anmälda åtgärder kan genomföras under förutsättning att de utförs

enligt anmälan. Vad EF och MF har anfört föranleder inte någon annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 15 augusti 2017.

Marie Gerrevall

Carl-Philip Jönsson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Marie Gerrevall, ordförande, och tekniska rådet Carl-Philip Jönsson. Föredragande har varit beredningsjuristen Ida Lauridsen.